

der var gældende, før lovforslaget blev vedtaget, en række forbedringer. Der er også en række bureaukratiske ting, som er meget belastende for mange efterlevende at skulle igennem umiddelbart efter, at man har mistet sin ægtefælle. Det bør der kunne laves om på, så disse sådan belastende oplysninger, man skal give sin kommune, ikke længere bør finde sted.

Med hensyn til forslaget om tidspunktet for udbetaling af pension er jeg nødt til at sige, at vi i Venstre føler, at der er nogle situationer, hvor det er stærkt belastende og uværdigt, nemlig at man har modtaget pension, der er gået ind i éns pengeinstitut, og så får man besked på – det kan faktisk være 1-2 dage efter dødsfaldet – at man skal tilbagebetale. Det føler jeg faktisk er meget forkert.

Jeg håber, at der i den åbning om at se på nogle ting i forhold til det, som socialministeren her tilkendegav fra talerstolen, og som blev fulgt op af den socialdemokratiske ordfører, også ligger, at vi kan se på det her forhold. Det vil jeg i hvert fald for Venstres vedkommende sige at vi vil være meget interesseret i. Så længe vores forlig på det her område består, så længe forhandler vi også om at tage de største problemer og det mest belastende for de personer, det drejer sig om, ud af forslaget.

Med hensyn til det sidste forslag om det dobbelte personfradrag er Venstre i modsætning til de to forudgående forslag ikke med i et forlig om afskaffelse af det dobbelte personfradrag, og vi var i Venstre modstandere af ændringen af loven om ophævelsen. Det er klart, at når det handler om det forslag, så kan vi selvfølgelig positivt gå ind og kigge på det under udvalgsbehandlingen, og vi kan støtte B 135.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Erik Larsen sagde helt rigtigt, at Venstre er med i en aftale med regeringen om en del af det her.

Jeg vil spørge hr. Erik Larsen: Skal vi ikke prøve at være lidt mere præcise? Det, det drejer sig om, var, at Venstre så hjertens gerne ville være med i et politiforlig, men ikke ville være med til at skaffe én eneste krone til at finansiere mere politi. Så fandt man i sin kvide ud af, at her var nogle pensionister, hvor man ved at gå ind og ændre på udbetalingspunktet og de regler, der er, og som er beskrevet af andre, så kunne skaffe nogle penge. Venstre gik altså her ud og tog penge fra pensionister, hvor den ene var

død, for at finansiere mere politi, så det skulle se ud som om, at Venstre ikke var med til at sætte en skat op.

Er det ikke det, der i virkeligheden er sket? Og siger det måske ikke ret meget om Venstres velfærdspolitik, at når det f.eks. gælder om at skaffe mere politi, er man ikke spor ked af at gå ud og forringe velfærden for en lang række mennesker.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Det, hr. Frank Aaen her prøver, er i virkeligheden at sætte sig ind i et forhandlingslokale og prøve på at gætte sig til, hvad der er foregået bag de lukkede døre. Jeg synes, at jeg ved flere lejligheder har oplevet, at hr. Frank Aaen er vældig god til det. Fantasien fejler i hvert fald ikke noget.

Det korte af det lange er, at forslaget her, efter hvad jeg har fået oplyst, ikke er et forslag, som Venstre har bragt ind i forhandlingerne om finansloven. Hvordan forhandlingerne så i øvrigt har foregået, og hvad det er for en materie, der har været i de forhandlinger, er jeg ikke i stand til at hjælpe med at bidrage til her. Men jeg ved i hvert fald, at det konkrete forslag ikke er et forslag, som er lagt på bordet af Venstre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Erik Larsen ikke har lyst til at svare på mit spørgsmål og derfor hellere vil prøve at komme og sige noget grimt om spørgeren. Det her drejer sig jo ikke om at komme ind i et forhandlingslokale, hvor man ikke har siddet, for vi var ikke med i de forhandlinger på det tidspunkt.

Jeg læser bare op af den aftale, der står om politiforliget fra december 1999, og i den aftale står, at finansiering af mere politi bl.a. sker ved, at man ændrer på udbetalingsreglerne for pensionister i tilfælde af dødsfald. Man tager altså pengene fra pensionister, hvor den ene part dør. Det er det, der står i aftalen. Det behøver man ikke at gå ind i et forhandlingslokale for. Man kan læse på Folketingets hjemmeside, at det er sådan.

Derfor spørger jeg igen: Skal vi forstå Venstres velfærdspolitik sådan, at når det drejer sig om at skaffe penge, er man fuldstændig uden blusel parat til at gå ind og forringe velfærden for en lang række mennesker, der i forvejen har det svært?